

تبادل استقلال با مسئولیت‌پذیری

اصل استقلال، گروه‌ها را تشویق می‌کند نیرومند و فعال باشند. ولی در ضمن یادآور می‌شود، آنها جزئی از کل NA هستند.

چگونگی عملکرد، سنت چهارم

ما معتادان می‌توانیم در نحوه رساندن پیام ساده بهبودی، کاملاً خلاق باشیم. ما آزادیم تا هر زمان از روز که می‌خواهیم جلسات مختلفی برگزار کنیم که هر کدام بر حوزه خاصی از بهبودی و نشریات ما تمرکز داشته باشند. استقلال به ما آزادی عمل می‌دهد تا جلسه‌ای تشکیل دهیم تا به یک نیاز محلی برآورده نشده بپردازد، نحوه برگزاری خاصی داشته باشد، یا گروه خاصی از معتادان را هدف قرار دهد که ممکن است برای دسترسی و رساندن پیام اصلی با ما احساس امنیت بیشتری کنند. فرصت‌ها بی‌پایان هستند، زیرا انجمن ما به تکامل، تقویت و رسیدن به دامنه جغرافیایی حتی گسترده‌تر ادامه می‌دهد. چقدر الهام بخش.

اما ما نباید قسمت دوم سنت چهارم را فراموش کنیم: "... مگر در مواردی که به گروه‌های دیگر و NA در کل اثر بگذارد." که در مورد مشکلات استفاده از استقلال برای تفرقه بین ما هشدار می‌دهد. ما می‌توانیم درباره مسائل مهم مثل هزینه‌ها، اساسنامه ناحیه، و یا تخطی از سنت‌ها انتقادات خود را بیان کنیم، ولی اگر نقش خود را در ارائه راهکار ایفا نکنیم، مفید عمل نکرده‌ایم و باعث برهم خوردن اتحاد می‌شویم. استقلال به معنای خودخواهی و خودرایی نیست، بلکه ما باید اصرار خود را برای طرح یک موضوع بررسی کنیم و از خود پرسیم که آیا دنبال راه حل هستیم و یا فقط می‌خواهیم بیانیه‌ای بدهیم.

ارتباط روشن بینانه به ما اجازه می‌دهد تا بدون استفاده از نظرات شخصی، تصمیماتی بر اساس واقعیت بگیریم. برخی از اعضاء معتقدند گروه‌ها تحت قدرت بیش از حد ساختار خدماتی قرار دارند و برخی دیگر ممکن است بر این باور باشند که همه تصمیمات NA باید درون گروه اتفاق بیفتد. ما زیاد می‌شنویم که "آنها" دارند کارهایی می‌کنند. اما "ما" همان "آنها" هستیم. استقلال، با خود مسئولیت به همراه دارد: همانطور که روی اقلام و تیشرت‌های NA می‌بینیم، "ما باشیم." در واقع، ما در برابر یکدیگر، در برابر NA در کل، و در ارتباط با اختلافات خود و همچنین پیام خود، با احترام زیاد پاسخگو هستیم.

آزادی با پاسخگو بودن و مسئولیت‌پذیری به تعادل می‌رسد. من به پیوستگی‌مان احترام می‌گذارم و نقش خود را در انجمنی که متحد و دوست داشتنی و متنوع است، ایفا می‌کنم.